

Czyta: #TataMariusz

Bożena Czarnota

Księżyc i słońce

Wszelkie kopiowanie i rozpowszechnianie utworów w jakiegokolwiek formie bez zgody autora będzie rodziło skutki prawne na podstawie ustawy z dn. 4 lutego 1994 r. o Prawie autorskim i prawach pokrewnych.

Czyta:
#TataMariusz

Księżyc patrzył z zazdrością
na słoneczne promienie.
Gdy wstawały o świcie,
z trudem tłumił westchnienie.

Słońce czar rzuca blaskiem.
Tarcza jego okrągła,
a on chudy jak rogal
w ciemne niebo zagłada.

Chciałby budzić jak ono,
wszystkie śpiochy od rana.
W dzień podglądać, co robią.
Czy zjadają śniadania.

- Może chcesz się zamienić?
raz zapytał wprost słońce.
Zamiast w dzień, służyć w nocy.
Mniej być przez to gorące.

- Mój księżycu, nic z tego.
Lubię grusze i śliwy.
Polne kwiaty na łące,
nawet zwykłe pokrzywy.

Dzień to dla mnie jest pora.
Świecić mam jak żarówka.
Dbać o wszystkie ogrody,
aby była surówka!

O, skąd mina nieszczęsna?
Lubią noce zwierzęta.
Wilki, koty i sowy.
Musisz o tym pamiętać.

Lubią cię "nocne marki",
masz przydomek artysty.
Świtom robisz przymiarki,
jesteś mądry i bystry.

Gdyby ludzie nie spali
każdej nocy i śnili,
w dzień by tylko ziewali
i nie byli by mili.

Tak jak widzisz, księżycu,
jesteś potrzebny ludziom.
Gdy porządnie się wyśpią,
wtedy chętniej się budzą.

